

Súd: Okresný súd Bratislava II
Spisová značka: 1T/151/2014
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1214010882
Dátum vydania rozhodnutia: 03. 09. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Bohuslav Padrta
ECLI: ECLI:SK:OSBA2:2015:1214010882.4

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Bratislava II na hlavnom pojednávaní konanom dňa 03.09..2015 v Bratislave v senáte zloženom JUDr. Bohuslav Padrta ako predseda senátu, F. F. H. T. P. K. E. ako prísediaci rozhodol

r o z h o d o l :

B. Q. T. B. H. V. Á. ,

nar. 13.XX.XXXX V. B., B. B., F. XX, J., Z. Q., K..Č.. V. F. B.,

s a u z n á v a v i n n o u , ž e

od presne nezisteného času, minimálne od mesiaca november 2013 až do dňa 28.04.2014 v bytovom dome v Bratislave na L. R. Č.. XX, kde žila v spoločnej domácnosti s obvineným a so svojou dcérou - maloletou poškodenou V.Q., Z.. XX.XX.XXXX, umožnila obvinenému, aby maloletú poškodenú V..Q.. opakovane fyzicky napádal vyššie uvedeným spôsobom, čím jej opakovane spôsoboval vyššie uvedené viditeľné zranenia, ktoré obvinená videla a sama bez lekárskej asistencie ošetrovala podľa vlastných úvah a natierala heparoidom, pričom maloletú V..Q.. ani počas jedného zranenia nezobrala na vyšetrenie k lekárovi, a to napriek tomu, že o zranení maloletej V..Q.. z februára 2014 tvrdila, že jej vzniklo pádom zo schodov, pričom v takomto prípade, ako aj v prípade akéhokoľvek pádu maloletého dieťaťa, je potrebné maloleté dieťa poslať na vyšetrenie u chirurga a neurológa, aby bol vylúčený otras mozgu, a to aj napriek tomu, že dňa 28.04.2014 boli maloletej poškodenej V.S. ohľadne zranení, ktoré utrpela v priebehu obdobia, ktoré trvalo minimálne od 14.04.2014 do 28.04.2014, a teda aj pred dňom 28.04.2014, spravené rozsiahle vyšetrenia zahŕňajúce interné vyšetrenie, sonografické vyšetrenie brucha, neurologické vyšetrenie, CT vyšetrenie mozgu a krčnej chrbtice, aby sa zistili prípadné vnútorné poranenia maloletej V..Q.. a aby sa bezpečne vylúčilo poranenie lebky, mozgu a miechy a aby boli bezpečne vylúčené staršie poranenia centrálného nervového systému, čím maloletej V..Q.. odopierala zdravotnú starostlivosť zahrňujúcu aj diagnostiku a liečbu zranení, ktoré jej vznikli pred dňom 28.04.2014, pričom obvinená dňa 28.04.2014 presviedčala rodinných príslušníkov, aby maloletú V..Q.. nezobrali do nemocnice, a napriek tomu, že obvinená pri konaní obvineného bola minimálne 2 krát priamo prítomná a o minimálne 5 fyzických útokoch vedela od obvineného alebo od maloletej V.S., toto konanie obvineného nijakým spôsobom neprekazila a práve naopak, potom, čo si učiteľky materskej škôlky, ktorú maloletá V..Q.. navštevovala, dňa 13.02.2014 všimli na maloletej

1T/151/2014

V.S. podliatiny a iné zranenia a obvinených sa pýtali na ich pôvod a od obvinenej žiadali lekárske potvrdenie, ju nasledujúci deň do materskej škôlky nedoniesla, začala ospravedlňovať jej neprítomnosť v materskej škôlke a od tohto okamihu ju zobrala do materskej škôlky len 4 krát, pričom v mesiaci marec 2014 maloletú V..Q.. do materskej škôlky vôbec nedoniesla a s obvineným sa dohodla, že z materskej škôlky ju odhlásia, nakoľko civilnému súdu bolo doručené hodnotenie z materskej škôlky, v ktorom boli uvedené zranenia maloletej V..Q.. zo dňa 13.02.2014 a zmena správania maloletej, a napriek tomu, že obvinená vedela, že obvinený môže maloletú V..Q.. kedykoľvek opätovne fyzicky napadnúť a tým jej spôsobiť ďalšie zranenia, ju od mesiaca február 2014 počas celého pracovného dňa, približne od 07.00 hod. do 17.00 hod., nechávala samú, bez pomoci a bez dohľadu tretej osoby, výlučne v osobnej

starostlivosti obvineného, počas ktorej obvinený maloletú poškodenú V..Q.. opakovane fyzicky napádal a v priebehu obdobia minimálne od 14.04.2014 do 28.04.2014 jej spôsobil zranenia, pričom obvinená maloletú V..Q.. minimálne od mesiaca február 2014 izolovala od biologického otca K. Q., ktorému bránila sa s ňou stretávať v súdom určenom čase, a to tým, že v tom čase nikdy nebola doma alebo sa pred ním zatajovala, pričom od ošetrojúcej lekárky maloletej V..Q.. žiadala, aby jej vydala potvrdenie o zákaze styku maloletej V..Q.. s jej otcom a ÚPSVR opakovane tvrdila, že maloletá V..Q.. sa odmieta stretávať s otcom a ten nemá o maloletú V..Q.. úprimný záujem, obvinená od mesiaca január 2014 izolovala maloletú V..Q.. od starých rodičov a od jej ostatnej rodiny, tým, že im neumožnila sa s ňou stretávať a od mesiaca február 2014 izolovala maloletú V..Q.. od odborného personálu a kolektívu materskej, ktorú maloletá V..Q.. od 01.09.2013 navštevovala, pričom obvinená hodnoverným spôsobom vedela o vyššie popísanom konaní obvineného, ktoré napĺňalo znaky skutkovej podstaty zločinu týrania blízkej osoby a zverenej osoby podľa § 208 ods. 1 písm. a), ods. 2 písm. a) Trestného zákona, za ktorý možno uložiť trest odňatia slobody až na 15 rokov a tomuto konaniu obvineného vedela zabrániť bez značných ťažkostí a bez toho, aby seba alebo obvineného uviedla do nebezpečenstva trestného stíhania a bez toho, aby seba alebo inú svoju blízku osobu uviedla do nebezpečenstva smrti, ťažkej ujmy na zdraví alebo inej závažnej ujmy, a to minimálne tým, že by sa spolu s maloletou V.S. odišla od obvineného zo spoločnej domácnosti, ktorú nechcela opustiť z dôvodu, že chcela zotrvať v partnerskom vzťahu s obvineným alebo že by odňala maloletú V.S. z dispozície obvineného, do ktorej mu ju opakovane, vedome a dobrovoľne dávala,

t e d a

poskytla inému pomoc na spáchanie trestného činu, kedy iný týral blízku osobu spôsobujúc jej fyzické a psychické utrpenie, bitím, údermi, spôsobením rán, vyvolávaním strachu a stresu,

č í m s p á c h a l a

zločin týrania blízkej a zverenej osoby podľa § 208 ods. 1 písm. a/ Tr. zák., formou účasti vo forme pomoci podľa § 21 ods. 1, písm. d/ Tr. zák.,

a o d s u d z u j e s a z a t o

Podľa § 208 ods. 1 Tr. zák. za použitia § 38 ods. 2, ods. 3 § 36 písm. j/ Tr. zák. k trestu odňatia slobody na 3 /tri/ roky.

Podľa § 51 ods. 1, ods. 2 Tr. zák. sa jej výkon trestu podmienene odkladá s probačným dohľadom na skúšobnú dobu 3 /tri/ roky.
1T/151/2014

o d ô v o d n e n i e :

Obžalovaná Q. od presne nezisteného času, minimálne od mesiaca november 2013 až do dňa 28.04.2014 v bytovom dome v Bratislave na Dudvážskej ulici č. 35, kde žila v spoločnej domácnosti s obvineným a so svojou dcérou - maloletou poškodenou V..Q., Z.. XX.XX.XXXX, umožnila obvinenému, aby maloletú poškodenú V..Q.. opakovane fyzicky napádal vyššie uvedeným spôsobom, čím jej opakovane spôsobil vyššie uvedené viditeľné zranenia, ktoré obvinená videla a sama bez lekárskej asistencie ošetrovala podľa vlastných úvah a natierala heparoidom, pričom maloletú V..Q.. ani počas jedného zranenia nezobrala na vyšetrenie k lekárovi, a to napriek tomu, že o zranení maloletej V..Q.. z februára 2014 tvrdila, že jej vzniklo pádom zo schodov, pričom v takomto prípade, ako aj v prípade akéhokoľvek pádu maloletého dieťaťa, je potrebné maloleté dieťa poslať na vyšetrenie u chirurga a neurológa, aby bol vylúčený otras mozgu, a to aj napriek tomu, že dňa 28.04.2014 boli maloletej poškodenej V..Q.. ohľadne zranení, ktoré utrpela v priebehu obdobia, ktoré trvalo minimálne od 14.04.2014 do 28.04.2014, a teda aj pred dňom 28.04.2014, spravené rozsiahle vyšetrenia zahŕňajúce interné vyšetrenie, sonografické vyšetrenie brucha, neurologické vyšetrenie, CT vyšetrenie mozgu a krčnej chrbtice, aby sa zistili prípadné vnútorné poranenia maloletej V..Q.. a aby sa bezpečne vylúčilo poranenie lebky, mozgu a miechy a aby boli bezpečne vylúčené staršie poranenia centrálného nervového systému, čím maloletej V..Q.. odopierala zdravotnú starostlivosť zahrňujúcu aj diagnostiku a

liečbu zranení, ktoré jej vznikli pred dňom 28.04.2014, pričom obvinená dňa 28.04.2014 presviedčala rodinných príslušníkov, aby maloletú V..Q.. nezobrali do nemocnice, a napriek tomu, že obvinená pri konaní obvineného bola minimálne 2 krát priamo prítomná a o minimálne 5 fyzických útokoch vedela od obvineného alebo od maloletej V..Q.., toto konanie obvineného nijakým spôsobom neprekazila a práve naopak, potom, čo si učiteľky materskej škôlky, ktorú maloletá V..Q.. navštevovala, dňa 13.02.2014 všimli na maloletej V..Q.. podliatiny a iné zranenia a obvinených sa pýtali na ich pôvod a od obvinenej žiadali lekárske potvrdenie, ju nasledujúci deň do materskej škôlky nedoniesla, začala ospravedlňovať jej neprítomnosť v materskej škôlke a od tohto okamihu ju zobrala do materskej škôlky len 4 krát, pričom v mesiaci marec 2014 maloletú V..Q.. do materskej škôlky vôbec nedoniesla a s obvineným sa dohodla, že z materskej škôlky ju odhlásia, nakoľko civilnému súdu bolo doručené hodnotenie z materskej škôlky, v ktorom boli uvedené zranenia maloletej V..Q.. zo dňa 13.02.2014 a zmena správania maloletej, a napriek tomu, že obvinená vedela, že obvinený môže maloletú V..Q.. kedykoľvek opätovne fyzicky napadnúť a tým jej spôsobiť ďalšie zranenia, ju od mesiaca február 2014 počas celého pracovného dňa, približne od 07.00 hod. do 17.00 hod., nechávala samú, bez pomoci a bez dohľadu tretej osoby, výlučne v osobnej starostlivosti obvineného, počas ktorej obvinený maloletú poškodenú V..Q.. opakovane fyzicky napádal a v priebehu obdobia minimálne od 14.04.2014 do 28.04.2014 jej spôsobil zranenia, pričom obvinená maloletú V..Q.. minimálne od mesiaca február 2014 izolovala od biologického otca K. Q., ktorému bránila sa s ňou stretávať v súdom určenom čase, a to tým, že v tom čase nikdy nebola doma alebo sa pred ním zatajovala, pričom od ošetrojúcej lekárky maloletej V..Q.. žiadala, aby jej vydala potvrdenie o zákaze styku maloletej V..Q.. s jej otcom a ÚPSVR opakovane tvrdila, že maloletá V..Q.. sa odmieta stretávať s otcom a ten nemá o maloletú V..Q.. úprimný záujem, obvinená od mesiaca január 2014 izolovala maloletú V.S. od starých rodičov a od jej ostatnej rodiny, tým, že im neumožnila sa s ňou stretávať a od mesiaca február 2014 izolovala maloletú V..Q.. od odborného personálu a kolektívu materskej, ktorú maloletá V..Q.. od 01.09.2013 navštevovala, pričom obvinená hodnoverným spôsobom vedela o vyššie popísanom konaní obvineného, ktoré napĺňalo znaky skutkovej podstaty zločinu týrania blízkej osoby a zverenej osoby podľa § 208 ods. 1 písm. a), ods. 2 písm. a) Trestného zákona, za ktorý možno uložiť trest odňatia slobody až na 15 rokov a tomuto konaniu obvineného vedela zabrániť bez značných ťažkostí a bez toho, aby seba alebo obvineného uviedla do nebezpečenstva trestného stíhania a bez toho, aby seba alebo inú svoju blízku osobu uviedla do nebezpečenstva

1T/151/2014

smrti, ťažkej ujmy na zdraví alebo inej závažnej ujmy, a to minimálne tým, že by sa spolu s maloletou V..Q.. odišla od obvineného zo spoločnej domácnosti, ktorú nechcela opustiť z dôvodu, že chcela zotrvať v partnerskom vzťahu s obvineným alebo že by odňala maloletú V..Q.. z dispozície obvineného, do ktorej mu ju opakovane, vedome a dobrovoľne dávala.

Obžalovaná Q. bola k veci v prípravnom konaní viackrát vypočutá jej výsluch pred Okresným súdom Bratislava II v konaní pod čís. 1T/151/2014 bol realizovaný v zmysle zákona a to prečítaním výpovedí z prípravného konania podľa § 258 ods. 4 Tr. por. Toto sa udialo na hlavnom pojednávaní dňa 09.12.2014, pretože Sabová využila svoje právo a odmietla k veci vypovedať, tak ako to vyplýva z čl. 625. Túto skutočnosť si pravdepodobne Krajský súd Bratislava nevyšmol a nariadil rozhodnutím 4To/58/2015 aby, Okresný súd Bratislava II po zrušení rozsudku vo veci Q. túto opätovne procesným spôsobom vypočul. Na hlavnom pojednávaní konanom dňa 03.09.2015 po poučení obžalovaná Q. opätovne využila svoje právo a odmietla vypovedať, pričom bola dňa 09.12.2014 jej výpoveď realizovaná procesným spôsobom vid' čl. 625, preto súd napriek pokynu Krajského súdu tieto výpovede opätovne nečítal, pretože by toto bolo duplicitné.

B.T.J. Q. vo svojich výpovediach uviedla, že v mesiaci august 2013 sa spolu s maloletou V..Q.. odsťahovala k obžalovanému na L. Č.. XX. Spočiatku bolo ich spolužitie dobré, pričom v januári 2014 nastal zlom v tom zmysle, že z ich života vynechali jej mamu, pretože chceli tráviť viac času sami. Predtým mávala jej mama častejšie maloletú V..Q.. a od januára 2014 sa s obžalovaným dohodli, že chcú, aby maloletá V..Q.. bola viac s nimi. Jej mama si na to nevedela zvyknúť a bola na ňu aj nahnevaná. Q. mal s jej mamou na prelome mesiaca február - marec roku 2014 konflikt, kedy Q. jej mame vyčítal, že zasahuje do výchovy maloletej a spoločne sa pohádali. Odtedy už nemali k sebe dobrý vzťah, pričom hádky kvôli jej mame boli aj doma. Od mesiaca február alebo marec 2014 prestali k ich mame úplne chodiť, pričom si s ňou len občas telefonovala. S obžalovaným sa bavila aj o výchove maloletej V..Q.., pričom mala iný názor ako on. Ona chcela, aby sa maloletej V..Q.. len povedalo, určil sa jej smer a obžalovaný bol tvrdší a bol aj za fyzické tresty. Keď maloletá V..Q.. neposlúchala, tak ju obžalovaný postavil do kúta a tam musela stáť aj hodinu. Potom maloletá V..Q.. sama od seba prišla, že už bude dobrá. Keďže ona mala pracovnú dobu od 7.00 hod. do 17.00 hod., tak Q.Ý. trávil s maloletou V..Q..

viacej času. Obžalovaný sám navrhol, že s ňou chce byť doma. Maloletá V..Q.. od decembra r. 2013 až do februára 2014 chodila do škôlky, kedy obžalovaný navrhol, že maloletú V..Q.. nechá doma a bude sa o ňu starať. Do apríla r. 2014 to bolo fajn, maloletá V..Q.. bola spokojná. Potom sa maloletej V..Q.. zmenila povaha, bola jedovitá a neposlušná, napr. jej pripravili jedlo a ona si dala len jeden hlt a potom jedlo odmietla a začala trucovať. Keď maloletej V..Q.. obžalovaný niečo povedal, tak na to nereagovala, za čo jej Q. potom dal trest. Obžalovaný ju najskôr napomenul, že čo sa deje a keď maloletá V..Q.. na to nič neodpovedala, tak potom ju poslal do kúta a väčšinou bol klud. Niekedy pri tom bola aj ona a s poslaním do kúta súhlasila. Vtedy tam stála maximálne 20 minút. O tom, že tam niekedy stála aj hodinu, jej povedal sám Q.. Koncom mesiaca marec, začiatkom mesiaca apríl 2014 bol Q. celkovo nejaký nervózny. O obžalovanom vedela, že trpí na panickú poruchu a má strach z výšok a ešte nejakú fóbiu. Zo začiatku na to bral lieky, ale potom sa chcel liečiť sám bez liekov. Lieky úplne vynechal a ona videla, že je nervóznejší. Obžalovaný jej tvrdil, že lieky nechce brať, že on má len také stavy a že to prejde. Vtedy ho stačilo len kúsok nahnevať a on si to zle vysvetlil a vznikol problém. Potom bol aj k maloletej V..Q.. nepokojný. Keď s ňou bol sám, tak ju viac trestal. Maloletá V..Q.. dostala po zadku, najskôr rukou, potom vareškou, postrojom na psa a aj remeňom. Obžalovaný jej vravel, že staré známe pravidlo je: „Remeň platí!“, tak vraj vychovávali aj staré matky. Ona mu hovorila, že to nie je dobrý nápad, že by to mal zmeniť a že keď chce potrestať, tak iným spôsobom. Keď mu toto povedala, tak ju 1T/151/2014

počúvol, ale trvalo to len chvíľu - maximálne týždeň. Keď maloletá V..Q.. zase nahnevala, tak od Q. dostala po prstoch rukami, to aj videla. Väčšinou, keď nebola doma, tak maloletá V..Q.. dostala vareškou po zadku a po prstoch. Maloletá V..Q.. jej o tom povedala, keď ona prišla domov. Obžalovaného sa pýtala, že prečo jej tak dal a on jej povedal, že preto, lebo si zaslúžila a neposlúchala. Keď sa ho opýtala, že čo také maloletá V..Q.. spravila, tak jej povedal, že si dala kúsok jedla a naschvál ho vyvrátila. Keď sa maloletej V..Q.. opýtala, že prečo dostala bitku, tak jej vždy povedala, že preto, lebo neposlúchala. Začiatkom mesiaca apríl 2014, sa V..Q.. skotúlala po schodoch dole - asi po piatich schodoch a mala modriny po celom tele, na kolenách, na rukách a na nohách. Vtedy volala detskej doktorke F.. F., že či má za ňou s maloletou V..Q.. prísť, keď padla zo schodov. Detská doktorka sa jej opýtala, že či ju poriadne skontrolovala, či nie je malátna a či reaguje. Obžalovaná jej povedala, že ju skontrolovala a všetko je v poriadku, na čo jej detská doktorka povedala, že nemusia prísť. Maloletej V..Q.. dávala na modriny heparoid. To jej poradila lekárka, ktorá je známa obvineného a ktorej telefonovali. Po tomto páde zo schodov nechala maloletú V..Q.. tri dni doma. V tom čase, keď bola doma, bola jeden deň s obžalovaným a aj v ten deň od neho malá dostala bitku, pretože neposlúchala. Keď obžalovaná vtedy prišla domov, tak videla, že maloletá V..Q.. má pod oboma očami monokle. Q. jej na to povedal, že maloletej V..Q.. capol po tvári, ale nebolo to také silné, pričom to spravil, pretože neposlúchala. Iba jej povedal, že bola zlá, neposlúchala a vyvádza. Nasledujúci deň ona zatelefonovala do škôlky, že maloletá V..Q.. má modriny, že spadla zo schodov. Q. ju vtedy zobral do škôlky, kde mu dali podpísať tlačivo, že je uzročený s tým, v akom stave dáva dieťa do škôlky. Na monokle pod očami dávala maloletej V..Q.. Heparoid, pričom tak rýchlo to nezmizlo, trvalo to vyše týždňa. Pod očami mala maloletá V..Q.. tie modriny dlhšie ako modriny na tele, ktoré boli spôsobené pádom zo schodov. S maloletou V..Q.. nebola u lekára, iba volala doktorke. Maloletej V..Q.. nakoniec na to dala len ten krém a modriny zmizli. Učiteľky v škôlke sa jej pýtali na maloletú V..Q.., pretože si všimli, že bola iná a zmenilo sa aj jej správanie. Maloletá V..Q.. taktiež chodila do škôlky menej, pretože mali auto v servise a bolo to aj pre tie modriny. Preto nechcela, aby maloletá V..Q.. išla do škôlky. Vyvrcholenie všetkého bolo to, čo sa stalo 28.04.2014. V ten deň bola v práci a keď prišla okolo 17.00 hod. domov, tak maloletá V..Q.. bola na zadku celá červená. Maloletá mala na ľavom líci modrinu a aj na oboch očiach. Maloletá V..Q.. mala opuchnutý celý zadok a ruky, na jednej ruke mala hrču a mala opuchnuté aj stehná zo zadnej strany. Maloletá V..Q.. ju vtedy uplakaná čakala v posteli a keď sa jej opýtala, že prečo zase dostala, povedala jej, že neposlúchala, trucovala a robila „tatinkovi“ zle a dostala vareškou. Obžalovaného sa opýtala, že čo sa stalo, na čo jej on neodpovedal a išiel von na bicykel a bol podráždený. Ona zostala sama doma s maloletou V..Q.. a hneď zatelefonovala mame, aby prišla, kým je obžalovaný preč. Taktiež jej povedala, že maloletá V..Q.. zase dostala a nech jej pomôže a čo najrýchlejšie príde. Medzitým maloletej V..Q.. zbalila veci a čakala na mamu pred domom, ktorá prišla aj s jej otcom a s bratom. Oni sa zhrozili, keď videli maloletú V..Q.. Hneď sa rozhodli, že idú s maloletou V..Q.. na pohotovosť, kde sa všetci odviezli taxíkom. Obžalovaná priznala, že to bola jej chyba, že pri zraneniach maloletej V..Q.. nikdy nevyhľadala lekára. Mala to urobiť ako prvú, ale bála sa, že čo sa bude diať, lebo lekár by sa určite pýtal, čo sa stalo a ona by mu musela presne povedať z čoho má maloletá V..Q.. tie odreniny a poranenia. Obžalovaný tiež nechcel, aby išla k lekárovi. On jej povedal, že keď tam pôjde, tak ho môže ísť rovno udať na políciu. Obžalovaný si tým pádom musel uvedomiť, že urobil niečo zlé. Ale toto jej povedal až po tej

poslednej bitke. Obžalovaný na ňu samotnú nikdy nebol agresívny. Iba si vždy presadzoval svoje a ona si myslí, že to bolo z tej jeho panickej poruchy. Má z neho taký pocit, že on si ani neuvedomí, čo povie alebo čo urobí. Maloletá V..Q.. bola vždy od neho potrestaná, keď na prvý krát nespĺnila to, čo od nej obvinený požadoval. Zaregistrovala, že raz, keď maloletá V..Q.. musela stáť v kúte, tak sa pocikala a taktiež sa jej to stalo aj v noci. Maloletá V..Q..

1T/151/2014

bola smutná, odkedy ju Q. začal trestať. Ráno 28.4.2014 sa rozplakala, keď odchádzala do práce a pýtala sa kedy príde. Po prvýkrát si zranenia na maloletej V..Q.. všimla v mesiaci marec 2014, keď mala tie monokle pod očami, o ktorých jej Solčanský povedal, že jej dal po tvári facku. Maloletá bola od mesiaca marec 2014 bitá 5 aj viackrát, vždy na nej bolo vidieť modriny. Ona na to reagovala tak, že sa ho opýtala, či to bolo potrebné jej spôsobovať modriny a tak ju trestať. Obžalovaný jej povedal, že on to rieši tak a nemá sa mu do toho montovať, lebo ona nie je schopná maloletú V..Q.. vychovávať. Vždy sa kvôli tomu pohádali. Maloletú V..Q.. nechávala samú s obžalovaným, aj keď videla, že voči nej používa tresty, pretože ju ubezpečoval, že maloletej V..Q.. sa nič nestane, že všetko bude dobré. Od obžalovaného neodišla preto, lebo mu verila. V období mesiaca apríl 2014 si na maloletej V..Q.. všimla, že jej začali vypadávať vlasy, najskôr to bolo menej a potom jej začali vypadávať celé chumáče vlasov. Radila sa s jednou magistrou v lekárni, že čo sa s tým dá robiť a tá jej povedala, že treba navštíviť lekára, že to bude buď hormonálne, psychické alebo maloletej V..Q.. nejaký vitamín. Lekára nenavštívila, pretože mala viac roboty v práci a nemohla si dovoliť odísť. Nechcela, aby s maloletou V..Q.. išiel obžalovaný, pretože by musel vysvetľovať, prečo to je. Na polícii zranenia neohlásila preto, lebo sa bála, čo z toho bude. Musela by tam spomenúť obžalovaného a jeho výchovné metódy, ktorý ju presviedčal, že všetko bude dobré. Maloletú V..Q.. bránila pred jeho útokmi tak, že ju od neho zobrala, aby sa ukludnil. Dňa 28.04.2014 došla z práce neskôr a maloletá V..Q., ktorá bola smutná a uplakaná, jej s plačom povedala, že dostala bitku a doma s ňou bol iba obžalovaný. Po tom čo videla na malej, hneď volala svojej mame a išli na pohotovosť. Vie, že malú bil vareškou. Ona verí tomu, že maloletá V..Q.. sa obžalovaného bojí. Ona videla aj tú varechu, s ktorou maloletá V..Q.. dostala po zadku. Predtým videla na malej na chrbte také čiary, to vraj dostala postrojom na psa. Obžalovaný jej to ukazoval, že s tým dostala. Ona ju nedávala do škôlky, pretože mala modriny, odreniny a monokle. Bola odretá, tak tam nemohla chodiť. Modriny mala aj mesiac. Ďalej uviedla, že úprimne ľutuje, že celú vec neoznámila skôr a obžalovanému nezabránila v tom, čo robil. Jedine čo si vedela pomôcť bolo to, že požiadala svoju mamu, aby maloletú V..Q.. zobrala k lekárovi. Obžalovaného sa bála, nakoľko sa jej vyhrážal, že má konexie a že keď s maloletou V..Q.. vyhľadá lekára, tak ona nestihne prísť ani dole k výťahu, že on z nej spraví chuderu, že jej zoberú dieťa a že všetko povie na ňu a nikto jej neuverí, že to bolo inak. Ona bola pod týmto psychickým tlakom zo strany Q., ktorý sa jej stále vyhrážal nejakým preukazom, ktorý jej aj ukazoval - mal to byť preukaz Ministerstva vnútra. Ďalej uviedla, že Q. jej taktiež povedal, že keď s maloletou V..Q.. pôjde k lekárovi, tak jej rodičia prídu o prácu a jej mame sa vyhrážal maloletou V..Q., vždy ju použil proti nej, pred každým. O jej mame hovoril, že je zlý človek. Q. taktiež hovoril, že jeho mama za to zaplatí, on chcel, aby sa mu ospravedlnila za nejaký ich konflikt, čo mali medzi sebou. Q. ju maloletou V..Q. v podstate vydieral, stále opakoval, že on má známosti a že sa o to postará. Q. sa vždy povyšoval nad každého, že on má „moc“ a že on je „niekto“. Ona sa ho bála a chcela odísť z tohto vzťahu. Obžalovaná napokon vo svojej výpovedi uviedla, že bola pod psychickým tlakom a na jediné, čo sa zmožila, bolo privolať jej mamu na pomoc. Ešte v ten deň sa jej obvinený vyhrážal, že keď ho udá alebo jej rodina, tak sa jej pomstí. Potom jej vulgárne vynadal a povedal jej, že sú hovná. Potom jej povedal, že pôjde vlastnoručne ublížiť jej mame. Q. sa jej taktiež vyhrážal tým, že na polícii, na prokuratúre a všade má nejaké známosti a že jedným telefonátom by vedel z nej spravíť chuderu a pripraviť ju o dcéru. Ona bola preto vystrašená a bála sa. Do nemocnice nešla s maloletou V..Q.. a s jej mamou, pretože Q. sa jej vyhrážal, že pôjde jej mamu navštíviť a niečo jej spôsobí. Spoločnú domácnosť neopustila, pretože sa bála obžalovaného. Detskú lekárku maloletej V..Q.. nekontaktovala, avšak bola za ňou osobne, aby jej vydala potvrdenie, že je chorá.

1T/151/2014

Svedok K. Q., biologický otec maloletej V..Q., vo výpovedi ku skutku uviedol, že maloletá V..Q.. mu bola predbežným opatrením Okresného súdu Bratislava IV pridelená do starostlivosti, pričom momentálne býva s ním v spoločnej domácnosti u jeho rodičov. Maloletú V..Q.. si zobral domov potom, čo sa stalo dňa 28.04.2014. Predtým naposledy videl maloletú V..Q.. v mesiaci február 2014, kedy na nej nevidel žiadne zranenia a ani nič podozrivé. Maloletá V..Q.. sa správala normálne, ale keď sa lúčili, tak nechcela ísť k mame a prosila ho, aby ju odviezol k starým rodičom alebo aby mohla zostať u neho. Maloletá V..Q.. plakala až dotedy, keď jej slúbil že nepôjde k mame. Jediné, čo si na maloletej V..Q.. všimol, bolo to

jej správanie, že nikdy nechcela ísť naspäť k obžalovanej. Maloletá V..Q.. sa mu nezdôverila s ničím, čo by v ňom malo vyvolať nejaké obavy. Maloletá mu počas toho, ako s ním žije, veľmi málo rozpráva o mame, vôbec sa na ňu nepýta a raz sa stalo, že jeho mame rozprávala, aby k nej nepustili Q., aby ju nezbil. Maloletej V..Q.. sa nepýta nato, čo sa stalo, nakoľko aj psychologička mu odporučila, aby to nechal na maloletú V..Q., keď ona o tom začne sama rozprávať. Keď sa vrátili z nemocnice, tak chodili pravidelne každý tretí deň na preväzovanie rán, potom chodili každé dva týždne a neskôr, v mesiaci jún, už nechodili vôbec. Maloletá V..Q.. je momentálne na tom už oveľa lepšie. Predtým sa budila v noci a mala nočné mory, momentálne sa ešte niekedy pomačuje. S obžalovanou Q. mal na začiatku problém, že mu nechcela dávať maloletú V..Q.. Z uvedeného dôvodu oslovil aj ÚPSVR a na súd oznámil, že obvinená neplní súdne rozhodnutie. Veľakrát prišiel pre maloletú V..Q.. a neboli doma, neotvárali dvere a obžalovaná ho k nej nepustila. Keby vedel, že sa niečo deje, a že je ohrozený život maloletej V..Q., tak by určite zakročil. Využíval všetky možnosti ako sa k malej dostať, ale zo strany obžalovaných nebol záujem. O maloletú V..Q.. sa zaujímal aj na Materskej škole na Majerníkovej ulici, kde mu riaditeľka o nej nechcela poskytnúť žiadne informácie. Zranenia, ktoré mala, už postupne vymizli, pričom maloletej V..Q.. ostali jazvy na chrbátiku, na zadku, na ramene ruky a taktiež na tvári má od jazvy červené - je tam vidieť, že maloletá V..Q.. mala chrastu a jazvu. Maloletej V..Q.. sa už zahojil aj zadok, ale časť na zadku má ešte úplne výraznú a začervenenú a tú ešte nemá zahojenú. Na hlavnom pojednávaní doložil posledné lekárske potvrdenie, kde F.. L. popísala že dňa 19.03.2015 maloletá má na zadočku vpravo stále koloidnú jazvu 3x2 cm nad úrovňou, ktorá je stále bolestivá a na ľavej strane plošnú jazvu, pričom maloletá sa bude musieť podrobiť plastickej operácii po traumatickom poškodení kože v gluteálnej oblasti.

Svedkyňa D. B., matka obžalovanej vo výpovedi uviedla, že sa jej dcéra spolu s maloletou V..Q.. presťahovali k obžalovanému v mesiaci jún 2013. V mesiaci november 2013 si pri kúpaní maloletej V..Q.. všimla na jej chrbátiku modrinky, načo jej maloletá V..Q.. povedala, že spadla na trampolíne. O tomto zistení povedala dcére, ktorá jej povedala, že si to vybaví so Q..

Svedkyňa B. povedala obžalovanému pri slovnom konflikte, ktorý mali 04.12.2013, že keď zistí, že to bol on, tak na neho podá trestné oznámenie, že maloletej V..Q.. nie je nič a nemá právo ju biť. Odvtedy sa to všetko pokazilo. Maloletú V..Q.. mali mať na Mikuláša, ale ju im nedali, určite to bol impulz od obžalovaného. Ich vzťahy ochladli, s dcérou síce ešte stále komunikovala, volali si, občas B. prišla aj s maloletou V..Q., ktorú varovala dňa 20.12.2013. Dcéra jej písala aj SMS správy. Potom začali výhovorky, že im maloletú nedajú, že idú preč a že majú iný plán. Vždy to bolo odkázané cez B.. Maloletú V..Q.. videli až dňa 04.01.2014, keď mala oslavu 3 rokov. Vtedy bola maloletá V..Q.. v poriadku a nič si na nej nevšimli. Vtedy si vypýtali maloletú V..Q.. k ním domov, kde bola 2-3 dni. Tam bola v pohode, nič na nej nevidela a maloletá V..Q.. im ani nič nehovorila. Maloletú V..Q.. videla naposledy dňa 13.02.2014, keď ju stretla s matkou ako idú zo škôlky. Dcéra jej povedala, že idú pre potvrdenie k lekárovi, pretože ju tam poslali zo škôlky, pretože maloletá V..Q.. mala modrinu pod okom. Vtedy si tiež všimla tú modrinu, o ktorej jej

1T/151/2014

B. povedala, že maloletá V..Q.. spadla zo schodov. Predtým videla maloletú V..Q.. dňa 01.02.2014, kedy sa stretla so svojim otcom K. Q.. Maloletá V..Q.. bola v pohode, s otcom sa pekne hrala a komunikovala. Pri odchode ju maloletá V..Q.. chytila okolo krku, objala ju a povedala jej, že „babka ja chcem ísť k tebe domov“, keď spomenuli obžalovaných, nechcela ísť k Q.. Ona sa na maloletú V..Q.. chodila pýtať aj do škôlky, kde jej bolo povedané, že do škôlky chodí nepravidelne a že posledný mesiac v škôlke vôbec nebola. Dňa 01.02.2014 dostala veľmi škaredé SMS správy. Z uvedeného dôvodu išla za dcérou, ktorá jej povedala, že to písal obžalovaný a že ona o tom vedela. Dňa 28.04.2014 v čase okolo 19.27 hod. jej volala B., ktorá jej s plačom oznámila, aby jej prepáčila, že jej ublížila a poprosila ju, aby sa postarala o maloletú V..Q., nakoľko majú nejaké nehody s obžalovaným. Q. jej v telefóne povedala, že maloletá V..Q.. dostala bitku s varechou od obžalovaného. Ona jej povedala, že s manželom a synom nasadajú do taxíku a idú pre nich. Vonku ich už čakala obžalovaná s maloletou V..Q., ktorá mala modriny na očiach a mala napuchnuté ručičky. Maloletú V..Q.. zobrali do taxíku a B. s nimi nechcela ísť, pretože si musela niečo vybaviť s obžalovaným. Dcéru prosila, aby išla s nimi a povedala jej, že na Q. podajú trestné oznámenie. B. jej povedala, že nech to neriešia, že obžalovaný sa jej vyhrážal, že jej zoberú maloletú V..Q.. Obžalovaná zostala so svojim bratom na L. R.. Maloletej V..Q.. sa ešte v nemocnici pýtala, že kto jej to urobil, na čo jej povedala, že ju zbil obžalovaný s varechou a to preto, že neposlúchala. Maloletá V..Q.. povedala, že dostala „bum,bum,bum“ a že mama pri tom nebola doma.

Svedok M. B., otec obžalovanej Q., vo výpovedi uviedol rovnaké skutočnosti ako svedkyňa B.. Po nastahovaní k obžalovanému sa začali meniť aj ich vzťahy, dcéra prerušila s nimi kontakt a prestala im dávať maloletú V..Q.. Tú videl na oslave jej troch rokov - dňa 06.01.2014. Vtedy si maloletú V..Q.. pýtali

a dali im ju na dva dni. Maloletá V..Q.. bola šťastná a keď mala pre ňu prísť matka, tak nechcela ísť, strašne plakala a chcela ostať u nich. Potom ju videl už len raz v mesiaci február 2014, a aj to tajne, vtedy tam bol otec maloletej V..Q.. K. Q.. Na maloletej V..Q.. nebolo nič podozrivé, nemala žiadne zranenia. Dňa 28.04.2014 vo večerných hodinách volala B. jeho manželke, ktorá mu povedala, keď zložila, že rýchlo sa zbaľme, volala dcéra, že Q. zbil maloletú V..Q.. Po príchode videl na maloletej V..Q.. modriny na oboch očiach, napuchnutú ručičku a bola bez vlásokv. Maloletá V..Q.., bola smutná, hneď ju brali na Kramáre. Išli tam len s ňou a s manželkou, pretože B. nechcela ísť a tárala nejaké nezmysli, že ona musí byť tam, aby si to vybavila s obžalovaným. Neskôr ale prišla so synom F. B. do nemocnice.

Svedok F. B., brat obvinenej, vo výpovedi uviedol, že sestra sa k obžalovanému presťahovala asi lete 2013, pričom potom, až do decembra 2013, ešte navštevovala rodičov. V decembri 2013 ich prestala navštevovať. Obžalovaný sa pohádka s ich mamou a vtedy sa začali meniť vzťahy. Maloletú V..Q.. videl naposledy v decembri 2013. Dňa 28.04.2014 ich mama telefonovala B., že obžalovaný zbil maloletú V..Q.. Všetci nasadli to taxíku a išli na Dudvážsku ulicu, kde ich už čakala Q. T. Q. F. V..Q.., mali pobalené veci. Maloletá V..Q.. mala modriny pod očami, krv na tvári, vytrhané vlasy vzadu na hlave. Keď to videl jeho otec s mamou, tak nasadli to taxíka a išli na Kramáre. On zostal so sestrou, pretože tá nechcela ísť do nemocnice. Obžalovaná stále volala Q. a o niečo ho prosila. Jeho sestra stále prosila, nech nevolajú políciu a nech to vyriešia inak. Následne B. Q. presvedčil, aby išli na Kramáre.

Svedok P. O., známy oboch obžalovaných, uviedol, že dňa 27.04.2014 sa na neho cez facebook obrátila Q., ktorá bola v zlom psychickom stave a uviedla mu, že sa bojí o stratu svojho partnera Q.. Sabová mu napísala, že odišiel z domu, pričom neuviedol kam a 1T/151/2014

riešili nejaký problém. Obžalovaná mu vysvetľovala, že mu niečo povedala a on sa nahneval a odišiel z domu. Obžalovaná sa ho tiež pýtala, že či sa jej obvinený vráti domov, z čoho usúdil, že je na tom veľmi zle. Nasledujúci deň mu telefonoval Q., pričom s ním volal asi 2 hodiny a porozprával mu o probléme, ktorý mu spomenula Q.. Q. ani Sabová sa mu počas písania alebo počas telefonovania nezdôveril s tým, že maloletej V..Q.. niekto ublížil a že sa jej niečo stalo. Obžalovaný nechcel, aby do ich rodiny prišiel sociálny kurátor, ktorého určil súd. Bolo to asi pred mesiacom, keď mu Q. X.ovedal, že zamkne dvere a nepustí ich dnu. Obžalovaný sa príliš vžil do rozvodového konania Q. T. vyhrážal sa, že zariadi, aby otec maloletej V..Q.. išiel do väzenia a že ho nikdy nepustí k maloletej V..Q..

Svedkyňa L. X., kamarátka obvinenej, vo výpovedi potvrdila, že naposledy obžalovanú videla asi pred pol rokom, pričom aj v telefonickom kontakte boli asi pred pol rokom. Vedela, že obvinená žije s obžalovaným, ktorého odhadla hneď na začiatku, že nie je v poriadku a nie je normálny. S maloletou V..Q.. bola naposledy u rodičov obvinených, niekedy vo februári 2014. Vtedy na maloletej V..Q.. videla škrabanec na krku, o ktorom jej maloletá V..Q.. povedala, že jej to urobil obžalovaný. B. sa spýtala, či to počula a tá na to reagovala tak, že počula, ale že maloletá V..Q.. padla zo stoličky a obžalovaný ju chytil a pritom ju poškríbal. Ešte na začiatku ich vzťahu, keď bola u nich, tak jej B. Q.Á. povedala, že sa jej zdá, že Q. je nejaký divný, že sa ho deti, maloletá V..Q.. a jeho deti, boja. Asi pol roka dozadu, keď bola obžalovaná s maloletou V..Q.. u nej doma, tak sa obliekali, že idú domov k obžalovanému a maloletá V..Q.. vtedy chytila strašný hysák, že ona nejde. Maloletá V..Q.. nechcela ísť a strašne plakala. Obžalovaná sa tvárila akoby nič, ako keby to nepočula, proste povedala, že musia ísť domov k obžalovanému a na maloletú V..Q.. bola ešte podráždená, nech nerobí scény, že idú a hotovo. Koncom roka 2013 sa maloletej V..Q.. pýtala, či ju obvinený bije alebo jej nejako inak ubližuje, nakoľko s maloletou V..Q.. mala veľmi dobrý vzťah. Maloletá V..Q.. vtedy neodpovedala, ale ukázala na ručičky.

Svedkyňa D. J., riaditeľka Materskej škôlky na F. R. Č..XX, vo výpovedi uviedla, že ich materskú škôlku maloletá V..Q.. navštevovala od 01.09.2013, pričom bola prijatá do prvej triedy, kde boli triedne učiteľka X.. O. T. X.. A.. Do decembra 2013 maloletá V..Q.. chodila do materskej škôlky pravidelne, pričom v januári 2014 sa jej dochádzka trochu zredukovala. Vo februári 2014 jej volala matka maloletej, že maloletá V..Q.. spadla zo schodov a že je v poriadku, že má nejaké modriny a či by ju mohla priniesť do školy, keď je v poriadku a má len modriny. Svedkyňa sa obvinenej pýtala, či boli u lekára, pričom tá jej uviedla, že boli v nemocnici.

Od učiteliek počula, že maloletá V..Q.. je iná, že zmenila správanie. Preto im povedala, nech ju sledujú. Neskôr maloletá V..Q.. chodila do škôlky už úplne nepravidelne, pričom obžalovaná iba telefonicky oznámila, že maloletá V..Q.. už nebude chodiť do škôlky, pretože jej priateľ nemá prácu, majú pokazené auto, presťahovali sa do Vrakune a preto s maloletou V..Q.. bude priateľ.

Svedkyňa U. O., učiteľka Materskej škôlky na F. R. Č..XX, vo výpovedi že pracovala v MŠ F. R. Č.. XX a maloletú V..Q.. učila v prvej triede, pričom sa striedala s kolegyňou A.. Do decembra 2013 bolo všetko v poriadku, maloletá V..Q.. chodila do škôlky pravidelne, bola veselá, usmievavá a hravé dievčatko. Niekedy po novom roku 2014 maloletá V..Q.. začala chodiť do škôlky menej, do škôlky chodievali neskoro, hovorili že majú dlhú cestu, pretože sa odsťahovali do Biskupíc. Začiatkom mesiaca februára 2014 prišla maloletá V..Q.. do škôlky s podliatinami. Vtedy ju preberala kolegyňa, ktorá jej neskôr povedala, že obžalovaný jej povedal, že maloletá V..Q.. spadla zo schodov. O tomto zranení spísala kolegyňa záznam, ktorý podpísal obvinený. Správanie maloletej V..Q.. sa zmenilo - začala byť zakríknutá, neprejavovala tak

1T/151/2014

tie city, ako pred tým, nesmiala sa toľko, bola sama. Ona sa jej snažila pýtať, že čo sa deje doma, pýtala sa na obžalovaného „E. či na ňu kričí. Maloletá V..Q.. jej povedala, že všetko je v poriadku. Jedenkrát, keď si maloletá V..Q.. kreslila a ona jej na niečo pýtala, a vtedy jej maloletá V..Q.. povedala, že nemá E. O. E., ale tatino. Hovorila to tak zvláštne, bola pri tom taká iná, keď jej to povedala.

Svedkyňa U. O., uviedla, že maloletá V..Q.. bola v mesiaci apríl v škôlke len 2 krát, 02.04.2014 a 03.04.2014, v mesiaci marec 2013 nebola v škôlke celý mesiac a vo februári bola len 3 krát, 06.02.2014, 14.02.2014 a 18.02.2014.

Svedkyňa T. A., učiteľka Materskej škôlky na F. R. Č..XX, vo výpovedi potvrdila, že maloletá V..Q.. nastúpila do škôlky dňa 02.09.2013, pričom bola pridelená do prvej triedy. Koncom novembra 2013 zbadala na maloletej V..Q.. podliatiny, mala ich na líci, na rukách a na nohách. Keď sa na to pýtala obžalovanej, tak tá jej povedala, že Q. má tiež deti a že sa asi bijú a že sú tam detské „potyčky“. Po novom roku chodila maloletá V..Q.. do školy veľmi sporadicky, zásadne len s obžalovaným. Na správaní maloletej V..Q.. si všimla veľké zmeny, potom mala akúsi výluku, Q. P.u odhlásila na celý mesiac marec 2014 alebo mesiac február 2014, nie je si celkom istá, je to zaznamenané v knihe dochádzok. V posledný týždeň tohto mesiaca telefonovala obvinená riaditeľke, že potrebujú maloletú V..Q.. umiestniť do škôlky, ale aby sa nezľakli, pretože sa jej stal úraz. Maloletá V..Q.. prišla do škôlky s obvineným až o dva dni, pričom mala neskrutčné podliatiny. Keď s ňou svedkyňa išla na toaletu, tak si všimla, že maloletá V..Q.. má podliatiny aj na rukách, stehnách a aj na chrbte. Maloletá V..Q.. mala tiež celú podliatu tvár. Obžalovanému dala papier a prikázala mu, aby na opačnú stranu napísal, čo sa presne stalo, lebo v opačnom prípade maloletú V..Q.. neprevezme. Ešte pred tým na maloletej V..Q.. zbadali podliatiny. Napísali to na papier, ktorý podpísali s kolegyňou a dali ho pani riaditeľke. Keď sa pýtali obžalovanej, tak tá im povedala, že sa deti hrali. Q. K.am bol tiež a začal sa obhajovať, že či nevie, ako sa správajú k sebe deti. Svedkyňa sa vtedy obvineného opýtala, ako maloletá V..Q.. prišla k tým hrozným podliatinám na tvári, pričom Q. jej povedal, že „testovala schody“. Ďalšie dni maloletá V..Q.. už neprišla do škôlky. Potom maloletá V..Q.. prišla do škôlky až po nejakom čase, pričom mala znova podliatiny a ostrihané vlásy. Ale najpodstatnejšie bolo to, že sa zmenilo jej správanie. Maloletá V..Q.. bola agresívna, bolo vidieť, že jej stačil aj maličký popud a ona mala okamžite potrebu sa brániť. Na druhej strane bola veľmi utiahnutá, nechcela sa zapájať a pripájať ku kolektívu. Keď jej svedkyňa hovorila, aby niečo robila, tak len pod tou podmienkou, že sa jej kľčovitě držala. Keď prišlo k nejakej organizačnej zmene, tak hneď plakala, predtým to nerobila.

Pri adaptácii bolo všetko v poriadku, nebola vôbec problematická. Potom maloletá V..Q.. prišla druhýkrát, to bolo vtedy, keď mala ostrihané vlásy. Vtedy sa maloletej V..Q.. pýtala, že čo sa stalo a ona sa rozkričala a zakrývala si ústa. Keď sa pýtala na babku, tak jej maloletá V..Q.. povedala, že nesmie rozprávať o babičke, lebo bude bitka, nesmie povedať E., ale musí povedať tatinko, lebo bude bitka. Viac maloletá V..Q.. neprišla do škôlky.

Svedok F. F., vo výpovedi uviedol, že v byte na L. Č.. XX žije už od roku 1981. Asi pred 4 rokmi sa do bytového domu nasťahoval obžalovaný aj so svojou rodinou. Z ich bytu bolo počuť hádky, ktoré sa postupne stupňovali a ku koncu boli už pravidelné, každodenné. Asi pred rokom obžalovaného začal vídavať už s inou priateľkou, ktorá sa neskôr nasťahovala asi s 3 ročným dievčatkom do bytu. Zo začiatku bolo v byte ticho, ale asi po 3 až 4 mesiacoch už bolo znova počuť z bytu hádky, ale tieto hádky boli iné, nakoľko táto nová priateľka mu slovne neodporovala. Často počul, že obvinený používal slovník ako „vieš, že ja som chorý, že

1T/151/2014

sa hneď nahnevám“. Niekedy v mesiaci apríl 2014, keď sa ráno zobudil, tak znova počul krik z ich bytu, počul ako obvinený na maloletú V..Q.. kričí, bolo to hlasné a išlo o slová v znení „že ju bude musieť potrestať, že ho hnevá“. Taktiež znova použil tú jeho formulku „vie, že ho nemá hnevať“. Čo mu maloletá V..Q.. urobila, to nevie. Jej plač nebol taký intenzívny. Do domu sa chodil pýtať aj biologický otec maloletej V..Q.., a to v čase, keď s ňou mal mať stretnutie. Oni vždy ráno v ten deň odišli preč. Svedok biologickému otcovi maloletej V..Q.. aj podpisoval papier, že tam prišiel v určenom čase, keď mal mať maloletú V..Q.. Bolo to viac krát, že odišli.

Svedok T. C., sused obvinených, vo výpovedi potvrdil, že v byte na L. Č.. XX žije už 30 rokov, pričom býva na druhom poschodí a obvinený na piatom. Z ich bytu nepočul žiadne hádky, ani krik. Obvinený na neho pôsobil ako čudák. Svedok z počutia počul, ale nevie od koho z domu, že keď obvinený bil to malé dievčatko - maloletú V..Q.., tak že mu mal lepiť ústa.

Svedkyňa F. H. F., detská lekárka maloletej V..Q.., vo výpovedi uviedla, že maloletú V..Q.. videla na preventívnej prehliadke dňa 11.03.2013. Potom až vo februári 2014 prišla obžalovaná, že maloletá V..Q.. je chorá. Vtedy jej uviedla, že maloletá V..Q.. sa nerada stretáva so svojim otcom a chcela od nej papier, kde by bol uvedený zákaz styku s otcom. Ona jej uviedla, že jej to nemôže dať a dala jej iba potvrdenie o momentálnom zdravotnom stave - že maloletá V..Q.. je chorá. V tomto potvrdení sa nevyjadrovala k tomu, či sa maloletá V..Q.. môže alebo nemôže stretávať s otcom. Dňa 03.04.2014 ju Q. požiadala o výpis zo zdravotnej dokumentácie pre potreby súdu a v mesiaci apríl 2014 ju požiadal ÚPSVaR o správu ohľadom maloletej V..Q.. Jednoznačne poprela, že by ju obžalovaná v mesiaci február 2014 telefonicky kontaktovala, že maloletá V..Q.. spadla zo schodov. V prípade, ak by jej zavolala a uviedla jej, že maloletá V..Q.. padla zo schodov, jej odpoveď by bola, že musí byť ošetrovaná chirurgom a neurológom, aby sa vylúčil otras mozgu.

Znalec z odboru zdravotníctvo a farmácia, odvetvie chirurgia, Prof. MUDr. Jozef Lohnert, CSc. na hlavnom pojednávaní uviedol, že sa v plnom rozsahu pridržiava svojho písomného znaleckého posudku, ktorý bol vypracovaný na základe informácii z kompletnej zdravotnej dokumentácie maloletej nachádzajúcej sa v Detskej fakultnej nemocnici s poliklinikou, digitálnej fotodokumentácie urobenej ošetrovateľom v deň prijatia a na základe osobného vyšetrenia maloletej, ktoré sa konalo dňa 30.04.2014. Z týchto zdrojov je možné potvrdiť tieto poranenia - hlboké pomliaždenie oboch sedacích častí s odumretím kože viac v pravo, hlboké pomliaždenie svalstva ľavého stehna, mnohopočetné pomliaždenia tváre v okolí oboch očí, sánok, spánkových oblastí a ľavého líca, pomliaždenia trupu a chrbta v oblasti lopatiek, oboch ramien, vľavo s pruhovitou odreninou, pomliaždenia oboch predlaktí, stehien, spredu i zozadu, a v oblasti hrádze a vytrhnutie vlasov v temenej oblasti na ploche cca 5 x 6cm. Okrem uvedených zranení boli u maloletej V..Q.. dokumentované prejavy zanedbávania hygieny, plesňový zápal okolia genitálií a znečistenie okolia konečníka stolicou. Taktiež boli zadokumentované poruchy zanedbávania výživy prejavujúce sa poklesom krvných bielkovín - málokrvnosťou, dehydratáciou a výslednými generalizovanými opuchmi. Okrem hlbokých pomliaždením sedacej časti s následným odumretím kože mapovitého tvaru sa jednalo o poranenia rôzneho tvaru a v rôznom štádiu hojenia. Staršie zranenia boli žlté až žlté - zelenej farby - tieto vznikli približne pred 14 dňami, ďalšie zranenia boli modrej a modro - fialovej farby, ku ktorých vzniku prišlo v intervale kratšom ako 7 dní. Väčšina podliatin bola sprevádzaná povrchovými odreninami. Niektoré boli čiarkovité alebo prstovitého tvaru, a to najmä na sedacej časti, pri ktorých sa s vysokým stupňom pravdepodobnosti jednalo o následky úderov rovným, tyčovitým predmetom, napr. rúčkou varechy alebo pravítkom a podobne.

1T/151/2014

Zvláštne zranenie sa nachádzalo na chrbte, kde sa nachádzali podliatiny, v počte asi 14, čiarkovitého tvaru, ktoré boli lokalizované v pozdĺžnej osi tela, pričom medzi jednotlivými čiarkami sa nachádzali 4 podliatiny presne okrúhleho tvaru priemeru 16mm a pravdepodobne sa jednalo o následok úderov buď viac žilového biča alebo zvieracieho postroja. Ostré okraje priečných podliatin v ľavej pazuche a šikmé podliatiny na oboch stehnách mohli vzniknúť napr. priviazaním, resp. priväzovaním dieťaťa. Vnútorne zranenia neboli zistené žiadne. Uvedené zranenia s vysokým stupňom pravdepodobnosti nezanechávajú trvalé následky okrem následkov psychických. Svoj posudok doplnil o poznatok, že liečenie v prípade liečby jaziev zadočku transplantáciou kože by si vyžiadali dobu liečby okolo 42 dní, ale pri konzervatívnej liečbe toto doliečovanie trvá viac ako 6 týždňov. Dieťa keď vyšetruoval, odmietalo absolútnu ľudskú komunikáciu, nekomunikovala a plakala, stále bola pod vplyvom sedatív. Pripúšťala iba k sebe iba

nejakú mamičku zo susednej postele v nemocnici. Nepripúšťala si k sebe ani personál. Ja som ju len vyšetрил, bez nadviazania slovného kontaktu. Nepovedala mi absolútne nič k tomu čo sa jej stalo. Náprava zisteného nedostatku bielkovín bola okamžitá. Zotrvál na záveroch posudku, že dieťa utrpelo jednak zranenia staršieho dáta ako aj zranenia aktuálne. Tie staršieho dáta boli viac ako 2 týždne staré. Popísal ďalej, že maloletá V..Q.. reagovala extrémne bolestivo na akýkoľvek podnet, nedovolila si chytiť ani ruku, evidentne nezranenú a odmietala akýkoľvek kontakt s personálom a aj s ním, s výnimkou neznámej pani, ktorá bola hospitalizovaná s iným dieťaťom. Maloletá V..Q.. bola psychicky na tom veľmi zle. CT vyšetrením maloletej poškodenej, ktoré bolo vykonané dňa 29.04.2014 o 00.54 hod., teda asi 6 hodín po prijatí, bolo bezpečne vylúčené poranenie lepy a poranenie mozgu a miechy, súčasne neboli zistené ani prejavy žiadnych starších poranení centrálného nervového systému akým je napríklad chronický subdurálny hematóm. Poranenie na tvári na čele vľavo a v okolí oboch očníc a v ľavej spánkovej časti s vysokou pravdepodobnosťou nevznikli súčasne so zraneniami na chrbátiku a sedacích častiach, ale vznikli

skôr. Najčerstvejšie zranenia bolo hlboké pomliaždenie oboch sedacích oblastí s odumretím kože viac vpravo a hlboké pomliaždenie svalstva ľavého stehna. V prípade ak by boli tieto hematómy natierané heparoidom, mohli byť aj čerstvejšie. Zranenia na chrbte vznikli jeden až dva dni pred zraneniami na zadočku. Chrbátik a zadoček boli určite spôsobené nejakým predmetom. Ostatné zranenia na maloletej V..Q.. boli v rôznom štádiu hojenia. K jednotlivým zraneniam, tak ako boli vymenované v znaleckom posudku, nie je možné dať presnú exaktnú relevantnú odpoveď k hodine ich vzniku. Tie vytrhnuté vlasy, keďže v okolí bol opuch, čo svedčí pre vznik buď pri poslednom incidente alebo 24 hodín pred ním.

Z lekárskeho správ ako i zo znaleckého posudku Prof. MUDr. Jozefa Lohnerta CSc. vyplýva, že u maloletej V.S. boli zistené a zadokumentované nasledovné zranenia: hlboké pomliaždenie oboch sedacích častí s odumretím kože viac vpravo, hlboké pomliaždenie svalstva ľavého stehna, mnohopočetné pomliaždenia tváre v okolí oboch očníc, sánok, spánkových oblastí a ľavého líca, pomliaždenia trupu a chrbta v oblasti lopatiek, oboch ramien, vľavo s pruhovitou odreninou, pomliaždenia oboch predlaktí, stehien, spredu i zozadu, a v oblasti hrádze a vytrhnutie vlasov v temnej oblasti na ploche cca 5 x 6 cm. Hematómy a odreniny mali rôzny tvar a boli v rôznom štádiu dekolovania (odfarbovania), staršie boli žltej až žltozelenej farby, čerstvejšie boli sýto modrej až modrofialovej farby. Na chrbte mali prevažne čiarkovitý tvar, lokalizované boli v pozdĺžnej osi tela a siahali od krku až po oblasť dolného okraja oboch lopatiek v počte cca 14 a v dĺžke cca 20-60 mm a priemeru do 10 mm. Väčšina podliatin bola sprevádzaná povrchovými odreninami. Medzi čiarkovitými podliatinami sa nachádzali cca 4 kusy podliatin presne okrúhleho tvaru v podobe prstenca priemeru 16 mm. Nad prsnou kosťou sa nachádzala jedna podliatina priemeru cca 10 mm guľovitého tvaru. Nad zadným hrebeňom ľavej lopatky sa nachádzali 3

1T/151/2014

čiarkovité odreniny a podliatiny dĺžky 40-50 mm, priemeru 2 mm, situované priečne na dlhú os tela. Na oboch rukách z chrbtovej strany bol prítomný opuch a krvné podliatiny staršieho dáta, viac vpravo, kde siaha až predlaktie, resp. až na prsty. V driekovej oblasti vpravo sa nachádzali pruhovité hematómy dĺžky cca 150 mm v počte 5-7 vo veľmi pokročilom stave rezorpcie. Na tvári, na cele vľavo a v okolí oboch očníc a v ľavej spánkovej krajine sa nachádzali krvné podliatiny približne v rovnakom štádiu hojenia, zatiaľ čo na nose, lícach a na oboch stranách sánky boli staršie - v pokročilom štádiu rezorpcie. V oboch sedacích oblastiach sa nachádzali splývajúce krvné podliatiny oválneho tvaru priemeru 100 x 100 mm a 80 x 120 mm, v nich boli zreteľné hlboké čiarkovité odreniny lineárneho tvaru prebiehajúce naprieč celými podliatinami, vpravo bola vyvinutá nekróza (odumretie kože v celej hrúbke) v centre priemeru cca 30 x 30 mm. Na oboch stehnách spredu sa nachádzali symetrické súvislé krvné plošné podliatiny šírky cca 50 až 100 mm siahajúce od vonkajšieho okraja lopát k vnútornej ploche strednej tretiny stehien, v hornej časti prechádzali až na podbruško, v dolnej časti až na zadné plochy stehien. Na oboch stehnách sa z vonkajšej strany nachádzali čiastočné splývajúce, čiastočne oddelené krvné podliatiny zreteľne staršieho dáta ako ostatné. Na ľavom ramene sa v podpazuší nachádzala hlboká odrenina a nad prednou plochou krvná podliatina siahajúca od stredu ramena šikmo až do laktovej jamky. Na bočnej strane ľavého ramena nad jeho dolnou tretinou sa nachádzali 3 prstovité podliatiny 15 x 40 mm, v strednej časti viac zozadu bola podliatina okrúhleho tvaru priemeru 20 mm. Na ľavom kolene a predkolení z prednej a vnútornej strany sa nachádzali 4 hematómy okrúhleho tvaru priemeru 20 až 35 mm. V zdravotnej dokumentácii boli zaznamenané jednoznačné znaky takých zranení, ktoré svedčia pre skutočnosť, že páchatel' maloletú V..Q.. udrel - udieral tvrdým predmetom. V dvoch lokalizáciách sa jednalo o opakované, intenzívne údery tvrdým predmetom tyčovitého tvaru na obe sedacie oblasti, kedy energia násilia prekročila kompenzačné schopnosti kože, pretože vyvolala následné odumretie. Tri

povrchové pomliaždenia prstovitého tvaru na ľavom ramene vznikli pravdepodobne držaním a mykaním. V prípade početných (cca 14) podliatin a odrenín prevažne čiarkovitého tvaru na chrbte ide o následok pôsobenia arteficiálneho predmetu, napr. tvaru viacčlilového biča alebo zvieracieho postroja. Ostré okraje priečných podliatin s odreninami pri pazuche a ľavom ramene a nad zadným hrebeňom panvovej lopaty vľavo, rovnako ako šikmé podliatiny na oboch stehnách v ich celej dĺžke, mohli pravdepodobne vzniknúť napr. priviazaním - priväzovaním dieťaťa. Len 4 krvné podliatiny (na ľavom kolene a na predkolení z prednej a vnútornej strany) mohli vzniknúť náhodne, napr. pri hre dieťaťa, zakopnutím, pádom na koleno, nárazom na tvrdý predmet a pod. Maloletá V..Q.. boli týmito zraneniami spôsobené mučivé útrapy pre vystupňované a predĺžované telesné a duševné bolesti a útrapy.

Zo znaleckého posudku znalca z odboru psychológia, odvetvie klinická psychológia dospelých, PhDr. Dušanom Selkom, CSc., vyplýva, že osobnosť obžalovanej je jednoduchšie štrukturovaná, disharmonická. Obvinená je emočne nezrelá a naivná žena s nižším stupňom sebaznania. V jej osobnostnom profile sú akcentované egocentrické, autokratické črty, ale aj znaky nadmernej konformity, submisivity a sugestibility. V náleze boli prítomné známky histriónskej, schizoidnej, závislej, narcistickej a hraničnej poruchy osobnosti a správania, ktoré v záťaži alebo pod vplyvom psychoaktívnych látok môžu viesť k nápadnejšiemu, akcentovanému a nevyváženému správaniu. Dopad prežitých udalostí ako stresových, ohrozujúcich dieťa, najprv bagatelizovala, zľahčovala, podceňovala, resp. bola pod vplyvom partnera. Závažnosť udalostí si začala uvedomovať neskoro, v podstate až po vzatí do väzby. Jej správanie a prejavy v priebehu vyšetrenia boli ovplyvnené väzenským prostredím a debaklovou situáciou, strachom o dieťa, ako aj hrozbou sankcionovania. Všeobecnú vierohodnosť výpovede obvinenej možno považovať za dostačujúcu. Špecifickú vierohodnosť jej výpovede možno považovať za spornú, a to aj vzhľadom

1T/151/2014

k jej osobnostnej štruktúre, najmä k stupňu narcizmu, slabšiemu sebaznaniu, preceňovaniu vlastných schopností, zníženej miere úprimnosti, snahe o vytváranie pozitívneho dojmu o vlastnej osobe, túžbe javiť sa v sociálne žiadanom spôsobe správania a taktiež vzhľadom k zvýšenej sugestibilitate, k výraznému naviazaniu sa na osobu obvineného. U obvinenej je možné predpokladať tendencie k skresľovaniu, zahmlievaniu a zatajovaniu ňou vnímaných a následne reprodukovaných skutočností a udalostí, a to vedome (ako súčasť reakcií v kontexte jej osobnostnej štruktúry), tak aj nevedome (ako súčasť obranných osobnostných mechanizmov v rámci vyrovnávania sa s náročnou záťažovou situáciou). Obvinená má dispozície k agresívnemu správaniu v miere jej referenčnej populačnej skupiny. U obvinenej sa nezistil sklon k odbrzdenému agresívnemu správaniu. Bola emočne pripútaná k osobe Solčanského a na neho naviazaná. Manifestovalo to aj v jej rozporuplnom správaní. Kvôli partnerovi bola ochotná prerušiť vzťahy so svojou rodinou. Podriaďovala sa podmienkam diktovaným vo vzťahu.

Zo znaleckého posudku vypracovaného znalcami z odboru zdravotníctvo a farmácia, odvetvie psychiatria, MUDr. Ľubomírom Jalčom a MUDr. Vierou Horváthovou, vyplýva, že osobnosť obžalovanej je simplexne štruktúrovaná, emočne nezrelá so závislými rysmi a intelektovo je menej diferencovaná. Osobnosť obvinenej ovplyvňuje jej správanie - obvinená je podrobivá, pasívne súhlasí s prianím dominantných osôb, má snahu vyhovieť druhým a potrebuje emocionálnu podporu. Znalci u obvinenej nezistili žiadnu vážnu duševnú poruchu. Obvinená trpí a aj v minulosti trpela poruchou osobnosti (disharmonická osobnostná štruktúra v kombinácii s podpriemerným intelektom a s prítomnosťou niektorých známk psychického týrania), ktorá nemá zásadný vplyv na jej schopnosť správne vnímať okolité dianie a rozpoznávať objektívnu realitu, ale má negatívny vplyv na rozpoznávaciu a ovládaciu schopnosť, ktoré znalci hodnotili ako podstatne znížené. U obvinenej sa nezistila žiadna vážna duševná porucha.

Na hlavnom pojednávaní bol osobne vypočutý znalec MUDr. Jalč, ktorý uviedol, že sa v celom rozsahu pridriava záverov uvedených vo svojom posudku, pričom uviedol, že obžalovaná je ľahko ovplyvniteľná autoritami, a má podpriemerný intelekt. Išlo o submisívne postavenie obžalovanej voči partnerovi. Došlo k zníženiu jej ovládacích a rozpoznávacích schopností, tie znalci zistili a kvantifikovali ako podstatne znížené. MUDr. Jalč potvrdil, že trvá na tom, že obžalovaná bola schopná vnímať okolie, i vnímať konanie páchanom na dieťati. Musela si byť vedomá, že dieťaťu sa ubližuje a zo strany partnera je týrané. Vzhľadom na jej osobnostnú štruktúru bola ovplyvniteľná a submisívna a nebola schopná to adekvátnym spôsobom riešiť. V kritickom stave bola schopná alarmovať rodičov. Pravdepodobne sa obávala vplyvu svojho partnera a nechcela dať dieťa na vyšetrenie. Ona dieťa netýrала ale nedokázala týranie zo strany partnera zabrániť a po zvážení zistených skutočností v tejto osobne znalci urobili záver, že má podstatne

znižujúcu rozpoznávaciu a ovládajúcu schopnosť. Na viaceré dotazy zo strany prokurátora znalec MUDr. Jalč jednoznačne a bezpečne uviedol že dospeli k záveru, že išlo o zníženie rozpoznávacej a ovládajúcej schopnosti, nie o ich vymiznutie. Znalec uviedol že nevyklučuje jej zodpovednosť, ale jej schopnosti boli znížené. Vychádzali z toho že mohla byť čiastočne psychicky týraná zo strany partnera. Čo sa týka poruchy osobnosti, jej profil bol taký, že sa podrobila partnerovi. Bez ohľadu na to, že psychológ zistil priemerný intelekt a oni podpriemerný, znalec zotrval na svojom závere o podstatne zníženej schopnosti rozpoznať a ovládať svoje konanie. Ide o medicínsky pojem a nemožno ho kvantifikovať. Znalec tým nemyslel, že by bola úplne nepríčetná, ale že ide o tzv. zvláštnu príčetnosť, resp. zmenšenú príčetnosť. Nie je to pojem, ktorý by svedčil pre nepríčetnosť, ale ich záver o podstatne zníženej schopnosti obžalovanej Sabovej, sa blíži skôr k hranici nepríčetnosti, ale zároveň vylučuje, že by bola nepríčetná.

1T/151/2014

Zo znaleckého posudku vypracovaného znalkyňou z odboru psychológia, odvetvie klinická psychológia detí, Mgr. Oľgou Tomišovou, vyplýva, že osobnosť maloletej V..Q.. je nezrelá a detská. Celkový psychomotorický, duševný a mravný vývin je zodpovedajúci veku, pričom úroveň rozumových schopností je priemerná a s nimi korešponujú aj mnestické schopnosti. Maloletá V..Q.. je schopná, ako väčšina rovnako starých detí, zapamätať si podnety, ktoré sa jej bytostne dotýkali a vyvolali silný negatívny emočný zážitok. U maloletej sa nemanifestovali prejavy fantázie, či konfabulcie pri vyšetrovanom skutku. Čomu maloletá nemohla porozumieť bolo to, prečo jej dospelý človek, voči ktorému nemala šancu sa brániť, ubližuje. Psychické prežívanie maloletej V..Q.. bolo z psychologického hľadiska konaním obvinených ovplyvnené veľmi negatívne. Zo správy Materskej školy na Majerníkovej ulici vyplýva, že od decembra minulého roka maloletá V..Q.. navštevovala zariadenie len sporadicky a zaregistrovali u nej zmeny v jej správaní, zmeny nálad od plaču do agresivity, pričom maloletá V..Q.. sa začala vyhýbať spoločným aktivitám a vyhľadávala ochranu u pedagogických pracovníčok. Zmeny nálad a správania u maloletej V..Q.. boli zaznamenané aj jej otcom v domácom prostredí, kedy maloletá V..Q.. bola plačlivá, nekľudná a voči iným deťom sa správala agresívne. Po prepustení z nemocnice boli u maloletej V..Q.. prítomné nočné mory a nočné pomočovanie, pričom aktuálne sa u nej prejavuje aj denné pomočovanie. V odpovedi na otázku, či maloletá V..Q.. pociťovala konanie obvinených ako ťažké príkorie, znalkyňa uviedla, že vzhľadom na vek dieťaťa je potrebné vychádzať predovšetkým z dostupných odborných lekárskejších vyšetrení, pričom dá sa predpokladať, že vzhľadom na zistené skutočnosti bolo pre maloletú V..Q.. konanie obvinených ťažkým príkorím. U dieťaťa vo veku maloletej V..Q.. sa veľmi ťažko posudzuje prítomnosť symptómov postraumatickej stresovej poruchy, tie bude možné posúdiť až s odstupom času.

Zo zápisu o domovej prehliadke mal súd zistené, kde sa skutok stal a boli zaistené jednotlivé predmety, ktorými obžalovaný bil maloletú. Z fotodokumentácie mal súd preukázané jednotlivé viditeľné zranenia na maloletej, pričom tieto zranenia mal súd dokumentované aj zo zápisu o prehliadke tela maloletej poškodenej. Zranenia boli popísané aj v lekárskejších správach ako i zo záznamu zo škôlky. Listinný dôkaz a to lekárska správa o stave a zranení poškodenej maloletej V..Q.. preukazuje, že maloletá má stále a to dňa 19.03.2015 bolestivú jazvu na zadočku a z vyjadrenia lekárky vyplýva, že jazvy na zadočku bude potrebné odstrániť plastickou operáciou kože.

Súd vykonané dôkazy vyhodnotil jednotlivo ako i v ich súhrne, a dospel k záveru, že bolo dôkazmi preukázané, že skutok uvedený v obžalobe vo vzťahu k obžalovanej Q. sa stal tak, ako je vyššie uvedený a že tento spáchala obžalovaná Q..

U B. Q. súd po vykonanom dokazovaní a po vyslovení právneho názoru Krajským súdom Bratislava v rozhodnutí 4To/58/2015 zo dňa 23.06.2015 ustálil v súlade s vysloveným právnym názorom súdu vyššieho stupňa, že obžalovaná Sabová naplnila svojim konaním znaky skutkovej podstaty pomoci k zločinu týrania blízkej a zverenej osoby podľa § 208 ods. 1 písm. a/ Tr. zák. v zmysle § 21 ods. 1 písm. d/ Tr. zák. Krajský súd ďalej vyslovil, že Okresný súd Bratislava má pominúť u obžalovanej kvalifikáciu skutku podľa § 208 ods. 1, písm. b/ Tr. zák. ako i podľa § 208 ods. 2 písm. a/ Tr. zák. pričom súd na pokyn Krajského súdu upravil skutkovú vetu v intenciách ktoré vo svojom rozhodnutí naznačil. Okresný súd sa v celom rozsahu stotožnil s právnym názorom vysloveným v tejto veci k obžalovanej Q.j, ktorý bol podrobne uvedený v rozhodnutí 4To/58/2015 a preto súd uznal obžalovanú Q. za vinnú z účasti v

1T/151/2014

forme pomoci k zločinu týrania blízkej a zverenej osoby podľa §§ 21 ods. 1 písm. d/ k 208 ods. 1 písm. a/ Tr. zák.

Protiprávnosť konania obžalovanej spočíva v porušení zákonom chráneného záujmu štátu na ochrane blízkych a zverených osôb pred domácim násilím.

Obžalovaná Q. doposiaľ nebola súdne trestaná ani priestupkovo riešená.

U obžalovanej Q. súd po zhodnotení všetkých skutočností, ktoré majú význam pri určovaní druhu trestu a jeho výmery prihliadol na závažnosť spáchanej jej trestnej činnosti, kedy nedokázala ochrániť svoje dieťa pred agresiou a násilím páchaným druhou osobou a toto tolerovala, ďalej súd zvažil i skutočnosti uvedené v znaleckom posudku ako i skutočnosti, ktoré uviedol pri osobnom výsluchu znalec MUDr. Jalč k jej zníženej ovládacej a rozpoznávacej schopnosti, pričom jej súd priznal poľahčujúcu okolnosť, že do spáchania trestného činu viedla riadny život a nič jej nepriťažuje a napokon súd rozhodol v rámci trestnej sadzby za spáchanie zločinu podľa § 208 ods. 1 Tr. zák., kedy zákonodarca hrozí trestnom odňatím slobody od 3 rokov do 8 rokov že sa jej ukladá trest odňatia slobody vo výmere 3 roky, pričom sa jej výkon uloženého trestu podmiennečne odkladá s probačným dohľadom na primeranú skúšobnú dobu 3 roky.

Takto uložený trest podľa presvedčenia súdu bude na obžalovanú dostatočne výchovne vplývať a bude mať aj význam z hľadiska generálnej prevencie, aby sa trestnej činnosti v budúcnosti už nedopustila.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je prípustné odvolanie do 15 dní od jeho oznámenia. Obžalovaný môže podať odvolanie do výroku, ktorý sa ho priamo dotýka. Prípadné odvolanie sa podáva na súde proti ktorého rozsudku smeruje. Odvolanie má odkladný účinok.